

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 33924

гр. София, 17.10.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
закрито заседание на 17.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Василева

като разгледа дело номер **10416** по описа за **2023** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а от АПК (Нов – ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 5.08.2025 г.).

Образувано е по подадена, на 30.09.2025 г. от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), чрез адвокат В. Г., молба за изменение на решение № 29245 от 05.09.2025 г., постановено по адм. дело № 10416/2023 г. на Административен съд София - град, в частта му за разноските. Иска се решението да бъде изменено. В молбата изрично се излагат съображения свързани с неправилност на изводите на съда, обосновавали присъждане на ответника на разноски в размер на 360 лв.

От ответника по искането за изменение на решението е постъпил писмен отговор, в който моли искането да бъде оставено без уважение, като неоснователно.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

С решението, чието изменение се иска Административен съд София – град е отхвърлил жалбата на Сдружение „Национална лозаро-винарска камара“ срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-2500/14-2/25.08.2023г., издаден от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“. С отделен диспозитив е осъдил Сдружение „Национална лозаро-винарска камара“ да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ сумата от 360 лв. разноски по делото.

В мотивите си съдът по отношение на разноските изрично е приел следното: „Ответникът претендира разноски в размер на 49 747, 69 лв. с ДДС. При този изход на делото следва да му се присъдят разноски, но при прилагане на правилата на АПК, към който препраща чл. 166, ал. 3 от ДОПК за обжалването. Съгласно чл. 143, ал. 3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ. Предвид фактическата и правна сложност на делото разноските за процесуално представителство следва да му се присъди в максималния размер по чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в редакцията, действала към устните състезания - 360 лв.“

В случая съдът намира, че не са налице основания за изменение на решението в частта, относно разностите.

Разпоредбата на чл. 176а, ал. 1 (Нов – ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 5.08.2025 г.) предвижда, че в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо – в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разностите. Така цитираната разпоредба не се различава от разпоредбата на чл. 248 от ГПК, която по силата на препращащата норма на чл. 144 от АПК намираше приложение в административния процес. В тази връзка настоящият състав намира, че в това производство съдът разполага с правомощието да измени или допълни постановеното решение или определение в частта му за разностите, но само когато при направено искане е допуснал грешка или пропуск да ги присъди. В случая това не е налице, поради което искането е неоснователно. Съдът изрично е мотивирал защо разности се дължат, както и защо размерът им е такъв. В случая не е налице грешка или пропуск, поради която съдът да измени решението си.

Защитата на изложените с молбата за изменение на решението съображения, свързани с неправилност на изводите на съда, обосновавали присъждането на ответника на разности в размер на 360 лв., не може да се осъществи по предвидения в чл. 176а от АПК ред.

По изложените съображения и на основание чл. 176а, ал. 3 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, чрез адвокат В. Г., за изменение на решение № 29245 от 05.09.2025 г., постановено по адм. дело № 10416/2023 г. на Административен съд София - град, в частта му за разностите.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: